

Holmestrand Rotary Klubb

Referat møte 2012.10.23

Referent (for Sven): Ivar Jon

Presidenten annonserte noe personlig fravær i oktober/november.

Guvernørbesøk med bespisning blir det den 6. november.

Presidenten nevnte videre at til forestående TRF-møte i Tønsberg den 25. oktober var Erik og Ivar Jon påmeldt.

Møte om medlemsutvikling må klubben droppe deltakelse på, fordi det krasjer med guvernørbesøket.

Samtidig ble frammetidspunktet til vårt neste medlemsmøte på museet poengtert: møtet starter kl. 19.00, altså en time tidligere enn vårt faste fremmetidspunkt.

Tre minutterposten falt ut.

Hovedinnlegget, derimot, kom som bestilt.

Denne gang var det Olav Grande som presenterte egen bakgrunn og eget virke.

Olav begynte morsomt med «ærede rotarianere» og «kjære landsmenn». Så ble forsamlingen trukket inn i en fortelling der Olav var personlig og nærværende, både når det gjaldt spenningsfylt – som belastende – familiehistorikk knyttet til krigens dager og egne, minnesterke barndoms-, ungdoms- og voksenopplevelser.

Heimføding årgang 1957, kalte han seg. Og «heimfødselen» for ham og to eldre brødrene fant sted i Børsa i Sør-Trøndelag. De to yngre brødrene kom til verden i mer velforbredte som medisinsk velutstyrte omgivelser, på fødestua. Med denne informasjonen tilkjennega Olav at han følte han hadde et bein planta både i det gamle bondesamfunnets dager og i mer moderne tider.

Første skoledag husket han godt at han slo seg vrang på. Erkjennelsen var at nå begynte alvor, samtidig som det ble slutt på lek og moro.

Etter 3 år på landsgymnas i Trondheim gikk vegen innom landbruket og en drøm om å bli veterinær. I stedet ble neste «stasjon» landbrukshøgskolen på Ås og fordypning i landbruksøkonomi. Jobb fikk han såp på analysesentralen på Ås, blant forskere i hvit frakk. Så fulgte BI på Bekkestua og edb-automatisering. EN mulighet til jobb i Asplan (Viak) slo han deretter til på – hvilket førte fram mot spennende arbeid med bl.a. Forsvarets Gardermoen-utredning. Hvor kunne kavaleriet forflyttes?

Ved å lene seg til tidligere antatt unyttig geologikunnskap, trakk Olav de nødvendige, som hensiktsmessige, slutningene. Temaet avfall og kildesortering brakte ham til avdelingslederjobb i Drammen kommune. Her utviklet han erfaringsbaserte kunnskaper og meninger om både oppover- og nedoverledning. Postulatet ble at ingen leder kan være, slik enkelte forventer og tror, best i alt!

Nå dukket også styreleder i Vesar, Olav Brastad, opp på arenaen. Møtet ble festlig og inspirerende. Det førte til nok et jobbskifte og lederposisjon i Vesar. Der var det kun 1,5 årsverk den gangen. Men potensialet for interkommunal vekst var stort. Olav bygget opp og ekspanderte selskapet. Samtidig innførte han en kundeorientert bedriftskultur i virksomheten. Og det hos en monopolbedrift som fort kunne ha tonet sine egeninteresser annerledes. I eierkommunene ble det opprettet kildesortering – som vi jo alle også her i Holmestrand har befatning med.

Privat har Olav tre barn – en voksen borteboer fra et tidligere ekteskap - samt to mindre, fra et etterfølgende.

I det store og hele synes han at han har fått leve livet på den grønne gren. Olav har i snart to år vært ansatt – og trives stadig – som rådmann i Holmestrands nabokommune, Sande.